

'Η δ' υπό των άναγνωστών μας άποσελλομένη συνηγραφία και μη συνοδευομένη 'πό δικαιώ- μως κρίσεως εκ δαχμίων πέν- τε δέν λαμβάνεται υπ' όφιν.

Μ. Θ. Διαβάσαμε τις μεταφράσεις σας της Γ. Σαήλης και του Γκαρνάν, με τις βριχές κάπως ξηρές και σε γλώσσαν σφεδρον καθαρωσαν. Εύ ά γ. Το α ν τ ά λ η η, Πέ- τρος. Κάντε και λίγο στίχ, στην άνατάχτητη διηγηματογραφία σας. Μην παραμειλήτε το έ- πάγγελμά σας ζήσιν της φιλολογίας. "Η δ' έπίμεινετε, βγάλατε τά διηγημιά σας σε τόμο. Σας άποσελλομαί σας ός συστησώμεν εις τους άναγνωστας μας, οι όσοι άρεκέτα άλλοι- σται σάς άπερλοσαν και σας άπληρωσαν από της στήλης αυτής. Σ π ύ ρ ο ν Π α κ α - θ ε ο δ ό ρ ο υ, Πάτρως. Κάθε τό-μος του "Μπουκέτο" έχει μέσα και τά μυστοσημεία του. Άπό όλα τά μυστοσημεία που έδημοσιώθησαν σ' αυτό, μόνον ό "Καλεστών Βηκό- λωκακ" έχει βγει σε χωριστό βιβλί- ο. Π. Κ α μ η λ ά κ η η, Ηράκλειον. Φύλλον άποστάλη, Ά. Χ. Δ. Β. Α. Β. Η. Τίτους άνηλικιότες δέν δημοσιεύ- τονται.

ομοι. Γιάννην Σγουρούπουλον, Ανωάδα. Το ποιήμα σας δέν έλιφθη άτ' όμω άς μη συνοδευόμεν από του κανονισμένου δικαίματος κρίσεως. Β. Γ. Γ. Φ. τ ά κ η η. Το ποιήμα της άνοδής, άνεπιτηχή. Δ. Σ τ ί ν η η, Ένταβδα. Έξαχαιρώσε πολύ. Δυστυχώς όμοιό τά βιβλία αυτά τά έξομα κ' έμει. Σ τ έ λ ι ο υ, Α. α. δ. ο. π. ο. ν. Α. ο. ν. Ομοζήνση. Το διηγημιά σας άνεπιτηχέ δέν έχει κομμάτι συνοχ. Μ. Α. σ. τ. ο. π. ο. λ. ο. τ. η. ν. Το ποιήμα σας όχι και τόσο καλό. Άν τό είχατε προσέξει περισσότερο στη διατάχσή του, δά ήταν δημοσιούχοι. Μ. Ν. Γ. α. ν, Ένταβδα. Δυστυ- χώς τά σημερία ποιήματα σας άνεπιτηχέ. Άπ' τό τραγούδι σας έπιτηχημένα εις τά κάτω άνατάχτη

"Όχι δέν είμαι ταπεινός που ζήτησα τό χλευσμό σ' ένας κορμιού την χάρι παρά φτωχός που άδεια γονάτια

στής ώμορφίας σου τό προ- [σνητίζοι] "Όχι δ' θέλω τη χαρά της [πρόσκαιρη] μιάς ήδονής που έχεται και [σβάνει] καλύτερα του πόνου τό μαρ- [ύριο] όπου βαθύ τό πέρισμα του [ήρπινε] Κα' παρακαλώ τά έξής : Στάσου... και άκου έσαι άθέ- [ληοι] τό χριστό τραγοΐδι, λίγο στοχάσου τό βαθύ μυστήριο σίμω σε έδδ, σίμω σε έδώ και [κλάψε] "Έλα δά μ' εύρης στην άπό- [κοσμη] Τη φτωχική και τη θλιμμένη [άκορη] έκει όπου χαρά δέν άνησσε παρά μονάχα του καιμού τό [ζήχου κ.τ.λ.]

Μ. Γ. λ. . . Κων/πολιν. Το διηγημιά σας όχι έπιτηχέ. Έλατ- τωματικό στη συνθή του λινδα- σμένου σσι διατύπου, σ' αυτή τη συνθή, σ' αυτές τις έννοιες. Ά γ ά π. Π α π ά δ ό π ο υ λ ο υ, Θεζήνση. Το διηγημιά σας άνεπιτηχέ. Β. Κ α φ ε τ ι δ ά κ η η. Το διηγιά σας συμμένο μ' άμ' εις ενού πλεως του χω- ριού. Έν τούτοις τό διηγημιά άημοσεύομαι όχι. Δείχνη όμως πός έρεσε να νωφέτε. Δέν σας έλεπει τό κωλιντο. Έργασθήτε πού αρορικικά, μη όμοιου και πίσυ στην τέχνη. Θά έπιτηχέτε. Β έ τ α ν Ά ν δ ο ρ. Σέ ν ο υ. Οι στίχοι σας όχι άπολύτως κα- λοί. Έτσι κ' έτσι. Το όμοιον ση- μείαι πός πείται να μη βάζετε να δήτε δημοσιούμενά τά τρα- γούδια σ' ες, πός πείται να έχει όμοιου και να διαβεί, είντα να διαβεί. Α μ σ η φ. Φ. ρ. η. ν. Σόρον. Ν' άνεπιτηχέτε, λέτε, απ' τό περιοδικό όφτισμα και να μάς στείλετε...συνεργα- σιά ; ...Τι να την κίνουμε ; Δέν δημοσιούμεμε άντ' γραμμής αλλά με- ταφράσεις και τραγούδια. Α θ η ν ά ν Β ο ύ λ η γ α ρ η. Το έπι-

δημογραμιά σας όχι άπολύτως έπιτηχέ. Μην άπελπίσετε όμως. Είνε τό δυ- σκολώτερο είδος του ποίου ή έπιτηχέση. Άναγίστε μέσα σ' αυτό τό "Επαχο. Κι' άκόμη κάνει προίσι λέξεων ένταξής (επαχικών), Εισθε άτ' την Ναϊπακτο ; Β α σ. Φ ι γ κ ο ν, Ραχολίον (Παερμυθιά). Το ποιήματί σας όχι καλό, όχι ένδιαφέρον, όχι κάλογοιμοί. Κακόσ πιότετε πός άποφ- ριπτοίτε τά πάντα από σκοπού. Τά άποφρίκτοιτε—δσα άποφρίκτοιτε—γιατί δέν είνε έπιτηχέ. Ματί έκίντοις πού τά προέρον, έννευτητάστα, τοίς ένκατό είνε άμορφικοί. Πολλοί μάλιστα είνε άνατάχτος άγραμμάται κ' όμοις θέ- λουν, ναλα και σάνει να κάνουν τό...λόγο !...Πός να δημοσιούμενε τέτοιος σολάβος ; Θά μάς κληθοΐσιν οι άναγνώσται μας και θά είχαν δικιο να τό κερουν. Σ ε ρ γ. Σ κ ο υ λ ή υ. Το ποιήμα σας άνεπιτηχέ ; Διαβάτε ποιήμα να πάτε μέσα από το στίχου. Α θ η ν ά ν Β ο ύ λ η γ α ρ η. Το ποιήμα σας "Τ α φ ύ λ α α π έ φ τ ο υ ν έ κ ω λ ο κ α ι δ η μ ο σ ι ο υ ν τ α i έ δ ω

Σάν χάρος τό φθινόπωρον άμλιτο σμένει ! έπέσανε κτρινωπά τά φύλλα άργά ένα ένα ! κουρούοι κάθε μύς χαράς έχονταί τόρα οι πόνοι και πάνε, σβουόν τά δνεира αγά και κουρασμένα.

Έφύγανε ή αγάπες μου μία πίσω από την άλλή ; ποιός στην καρδιά τους μίλησε κρυφός και άλλος τόνοσ ; τά μάτια έκείνα στην καρδιά δέ θά μιλήσουν πάλι, μόν' κλαίω κινρά για τά παλθή που συνοπτεήρε ό χρόνος.

Μονάχα ού μου όπόμεινες, δλόχλομη παρθένα, τό μόνο φως παρηγορέσ σής λυπήσ τό σκοτάδι. Μά τρέφο μήπος κάποτε σε χάσω—όίμω—και σένα και τότε...τότες άλλωθί για πάντα πείά τό βράδι.

Φοβούμαι μήπως κάποτε ή στίθα πούγει μείνει άπ' τη μεγάλή τη φωτιά σβυστεί κ' αυτή για πάντα, μήν τό καρδί βυθιστεί στη φοβερή τη δίτη, μήν όλα τ' άνθη μαραθούν στην έξηρη βράδα.

Σάν χάρος τό φθινόπωρον άμλιτο σμένει ! έπέσανε τά φύλλα άργά, χλωμά και μαρμαίνα. Όμοσ στην πού ψηλή κορφή πού τη "σκεπάζουν κλώνοι άτόμεινε έχρωματόν άπ' όλα μόνον ένα...

Τό τέλος του βιβλίου λίγο άδύνατο, όχι περιττώμενο, μά δέ σημαίνει. Άρχει ποθεινο καλό στό σύνολο. Κ. Μ. Μ. α ο ι ν ι δ η η. Η μεταφράσις σας δα δημο- σιούχι, άπό διαδοχική προηγόμενης έδω κ' εκεί, άπό έννοιον μερικές άκο- ρωτέιες και διαστροφών μερικά παράμια. Κ. Α. α. μ. π. ρ. ο. π. ο. ν. Α. ο. ν. Αίγλον.—Οί στίχοι σας όχι έπιτηχέ δισηχέ. Οίτε συνηγορημένοι κιν. Καί ή ίδέος στίχας και ή γλώσσα, άπέθαναν και την ποιητή. Γράφετε καί συνηγορημένοι το γματά. Π. Χ. α. ν. ι. ο. τ. η. ν. Πειραιά. Οί στίχοι σας ά- νεπιτηχέ. Σ. Π. Το τραγούδι σας πολύ όμοιο Μί μ η η Α. μ. π. ρ. ο. ν. ο. ν. Πόρον. Άπ' τό ποιήμα σας "Λίριμα" καλοί μόνον οι πρώτοι έπτά στίχοι. Οί όλοιτοις πού κακοί. Δημοσιούμενε συνεώς τό πρώτο έπιτηχέτο :

"Ε ! τι θά πη ! κ' άν σέρ- [νοντας] χίλιους καιμούς τό "Άδη τά σκαλοπεία ζωντανός ά- [λαφροκαταβαίνω, για μένα ή πλάκα ή νεκρική είν' της αγάπης χείρι, κ' όσο στά βαθή χάνομαι, τόπο ψηλά άνβαίνω...

Ά σ.—"Ά σ. Το σονέτο σας "Αγάπη Μικρούλας", άρχει κα- λούταστα, μά τελειώνει άνετα. Γι' αυτό δέν τό δημοσιούμενε πε- ριμένοτασά καλέτε. Σ ε ν ο υ α ν δ. Δ ε Μ π ε ρ ρ ο υ ο δ η, Ένταβδα. Το ποιήμα πού σας έ- ννευσε ή έκρηξις του ηθαισίου της Άίτιας πού... π α γ ρ ο υ ! "Ιδού π. χ. τό τέλος του :

Στάσου άνθρωπε ! Τι τρέχεις [λαφρισμένος ; Στάσου ! κάτι μία στιγμή... [σε ρωτήσω... Μιά στιγμή και πάλι τράβα ! Γιατί τρέχεις προς κείθε τρο- [μαγμένος ; ...Και γροίζει και μού λέει : [ε — Γύνα πίσω !... Το "Ηράσιον !... Η λάβα !..."

Α. Ν. Κ. Πειραιά. Το ποιήμα σας κακόν, διαβίστε ποιήμα γιά να δήτε άκριβώς τι είνε ποιήσις, πρόημα πού πιδανός τό άνοσιού. Μ έ ν η η Γ ε ρ μ α ν ο υ ο ν. Οι στίχοι σας κακοί, τά αίσθος ποιήσις άνή! άνή ! Άρθετα, για τό Θεό, τις πολλές σοφίες. "Ιδού π. χ. τά τελευταία σας τεταρ- στίχο :

(Λειτουργοί, και δήμοι, και [σφαχάτια] Και τρανοί βομοί, Για κάδ δέν είνε οι Λυτρωμοί Παρά στά κατα'υχιά τρο- [τάγια.

Σελιρά λόγα, διάλεξα και [πηα] Για να έκφράσω κάττοι Μέσα στη καρδιά μου σάμα, Πού μού κάψωσεν ή μοίρα ! Διαβάστε τα τραγωμεία και πείστε μας, είνε ποιήσις, άνοη, καθωρή ποιήσις άνή ή λόγη, λόγια, λώγια και βαλμένα, κακί ταριασμένα, ά ν τ ι - π ο λ η - κ α τ ι κ α !

**ΤΑ
ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΑ
STARR
MASTERTONE
ΕΙΝΑΙ
άπό άπόψεως τιμής ΤΑ ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ και άπό άπό-
φως ποιότητος ΤΑ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ.**

**ΠΩΛΗΣΙΣ ΔΙΑ ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΔΟΣΕΩΝ
ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ
ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΛΑΝΩΝ STARR**

**ΑΘΗΝΑΙ : Στεά 'Αρσαξίου 12. Τηλ. νέον : 8 - 31
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ : Όδος Φίλωνος 48. Τηλ' νέον : 10 - 26**